

	בס"ד ט' כסלו ה'תש"פ	
	הדלקת נרות - 16: 17	
	צאת השבת - 17: 08	
	רבנו תם - 17: 39	
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"		
ע"פ "אופק תל אביב"		

אברהם יגל

לע"נ **בבאי מוֹסֵאי בן אברהם ז"ל**
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטידין: "ועמי תלואים"
(הושע יא')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

**בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בביהכ"נ "אוהל-מועד" ב- 20:30**

מענייני הפרשה:

פּרשׂה ריבא

"ויברכני ה' בגלגלך"

בזוהר נאמר שבזכותו של יעקב מצא לבן בכל
במספר **מאה** דווקא, הוא לפי שיעקב בגימטריה
182 ולבן עולה בגימטריה 82. הרי שיעקב הוא
יותר מלבן במאה. (רבי לוייצחק שניאורסון)

 "וַיִּצְוֶק שִׁמְעוֹן עַל רֵאשִׁיה" (כח, יח)

מה טעם יצק שמן על האבן? אלא בדברי הנדר
אשר נדר יעקב אמר שאם יזכה לכל הדברים אשר
ביקש מה', יבוא לכאן בחזרה ויעבוד את ה' על
האבן הזאת, כלומר יקריב קרבן, וזה יהיה לאחר
כ"ב שנים. ואם כן איך יכיר האבן אחרי שעברו
שנים הרבה? לכן יצק עליה שמן, וידוע שהכתם
שנוצר משמן נשאר הרבה זמן ואולי לנצח, ולכן
כדי שיהיה לו סימן לשנים רבות. (רד"ק ורבינו בחי)

 "לִפְנֵי יְעֻבֵּב אֶת כָּל אֲשֶׁר לְאַבְיָיו" (לֹא, א)

יעקב לקח את כל מעמדו של לבן. בני לבן טענו ששעד אז לא היה כדבר הזה שמישהו ירמה את אבינו הרמאי.

 "וישכם לבן בבוקר וישק לבניו ולבנותיו"

בַּתְּחִילָה כִּשְׂרָץ לִבָּן אֶל יַעֲקֹב נֹאמֵר: "וַיַּחֲבֹק לוֹ וַיִּנָּשֶׁק לּוֹ". אֲבָל עֲכָשִׁיו שְׁעָה שְׁעָמָד לְהַפְרֵד מִמֶּנּוּ, אָף עַל פִּי הַהִתְפַּיִּיס עִמּוֹ נִשֶּׁק לִבָּנָיו וּבְנוֹתָיו, אֲבָל לֹא לַיַּעֲקֹב. (דְּמַשֶּׁק אֲלֵיעֶזֶר)

- ↔ קורות יעקב בדרך לחרון - חלום יעקב.
- ↔ פגישת יעקב עם רחל בת לבן.
- ↔ יעקב עובד בבית לבן - נשואי יעקב ללא ולרחל.
- ↔ הולדת בני יעקב, הצלחתו ונתעשר עושר רב.
- ↔ יעקב לוקח את כל משפחתו ורכושו ועוזב את בית לבן.
- ↔ לבן ואנשיו רודפים אחרי יעקב ומשיגים אותם בהר הגלעד.
- ↔ לבסוף השלימו יעקב ולבן ביניהם ונפרדים בידידות.
- ↔ יעקב המשיך בדרכו הביתה והגיע למחניים.

 "וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה..."

כמה וכמה ניסים ארעו לו ליעקב אבינו בדרכו, כחלקם מובאים ברש"י. וכה מביא התרגום יונתן. **א.** ששקע השמש טרם זמנו. **ב.** שארבעת האבנים ששם מראשותיו מצאן בבוקר אבן אחת. **ג.** האבן שהיה צריך שכל הרועים יחד יגלגלו מפי הבאר, גלגל יעקב עצמו ביד אחת. **ד.** מי הבאר צפו ועלו לקראתו. **ה.** שהיתה לו קפיצת הדרך, שבאותו יום שיצא הגיע לחרן.

וְהָיָה סִלְכָם מוֹצֵב אֶרֶצָה וּרְאֵשׁוֹ מִגֵּיעַ הַשְּׁמִימָה׃
אם האדם שפל בעיני עצמו שהוא **"מוצב ארצה"**
אזי **"וראשו מגיע השמימה"** הריהו גדול בשמים
כפי שאומר הזוהר הקדוש "מאן דהוא זעיר איהו
רבי". והוא זוכה לידי כך שיהיה **"והנה השם נצב
עליו"** שתהא השכינה שרויה עליו. (אורח לחיים)

📖 **"והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה"**
ע"י החלום אפשר להכיר את האדם, שאין אדם
חולם **אלא מהרהורי ליבו**. יעקב רואה בחלומו
סולם "וראשו מגיע השמימה" "והנה ה' נצב
עליו". ואילו פרעה רואה בחלומו "שבע פרות..."
(ר' מאיר מפרמישלו)

 "וַיֵּצֵא יְהוָה אֶת אֶתְנָח מִלְּבָן"

לב=32 . כבוד בגימטריא = 32 . רוצה לומר
שהכבוד של לבן נפגע בזמן שיעקב הלך בלי
רשות.

הסירו מכשול מדרך עמי !

<http://ladaat.info/> <http://www.hidush.co.il/> : "לדעת" ו-"חידוש"

054-7743834 יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל"

מכל מלמד השכלתו

"ויצא יעקב מבאר שבע וילך הרצה... ויהלום..."
 בפסוקים הללו מובאים שבע פעולות והם:
 ויצא, וילך, ויפגע, וילך, ויקח, וישם, וישכב.
 והפעולה השמינית היא ויחלום... והנה ה'
 ניצב עליו. וזה בא ללמדנו (באר הפרשה) כי
 האדם בעולם הזה חושב שהוא זה שפועל
 בכל שבעים שנות חייו בעולם. הוא חושב
 שהוא יוצא, הולך, פוגע, לוקח וכו'... אבל
 באחרית ימיו, לפני יציאת נשמתו, האדם
 מבין שהכל היה בסך הכל חלום ודמיון ואת
 הכל עשה הקב"ה. ולמדנו מכאן דבר נוסף:
 שכל שנגיע מוקדם יותר בחיינו למסקנה
 שהכל דמיון ואת הכל עושה הקב"ה ולא
 אנחנו, אז נזכה מיד להשראת השכינה
 במעשי ידינו, כי מיד אחרי ויחלום נאמר
 ויהנה ה' ניצב עליו... (מתוך מדבש!)

סגולת סעודה רביעית לאריכות ימים

"והנה סלם מוצב ארצה וראשו מגיע
 השמימה והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים
 בו." יש לומר ע"פ המובא שיש עצם באדם
 ששמו נסכא ואין לו הנאה משום אכילה
 וסעודה רק מסעודת מלוה מלכה, ומעצם זה
 יתחיל תחיית והתהוות הגוף מחדש בעת
 תחיית המתים. בזה מרמז כאן והנה **סלם**,
 שהוא ר"ת **סעודת ללוות מלכה**, היינו דע"י
 סעודה זאת אע"פ שיהי' "מוצב ארצה",
 היינו שהגוף יהא מונח ושוכב בקבר מ"מ
 יהא "וראשו מגיע השמימה", דע"י סגולת
 סעודה זאת יקום בתחיית המתים. "והנה
 מלאכי אלהים עולים ויורדים בו", היינו
 דבסעודה זו עולים מלאכי השרת המלוין לו
 לאדם בשבת כמבואר בגמ' (שבת קי"ט ע"ב),
 ויורדים המלאכים המלוין בחול.

יש שפירשו **סלם** ר"ת לעשות סיום מסכתות,
 שהרצה לעלות במעלות התורה והיראה
 שיתמיד בתורה ויעשה הרבה סיומים.

סולם גימטריה 136 וכן **צום** בגימטריה 136
 וכן **קול** וכן **ממון** שעל ידי כל אלו יכולים
 לעלות בסולם של מעלות התורה והיראה.

"עולים ויורדים בו" מרמז על חנוכה.

"בן" גימטריה 8 רמז לשמונת ימי
 חנוכה, **"עולים"** מרמז לשיטת בית הלל-
 מוסיף והולך, **"ויורדים"** מרמז לשיטת בית
 שמאי-פוחת והולך.

שאלה : האם מותר לומר לילד קטן שידליק את האור בשבת?

תשובה : נאמר בתורה "לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך", ואמרו במכילתא, אלו בניו ובנותיו הקטנים. כלומר, הזהירה התורה שלא יאמר אדם לבנו או בתו הקטנים לעשות מלאכה בשבת. וכן שנינו במשנה (שבת קכא.), שאם ילד קטן בא לכבות אש בשבת, לא מאפשרים לו לעשות כן, מפני שההורים מצווים על כך שילדיהם ישבתו בשבת כמו אנשים מבוגרים. ולכן פסק מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל (חזון עובדיה ח"ד עמוד קיט), שאסור לומר לילד קטן לחלוב בהמה בשבת, שכשם שאסור לאדם לחלוב בשבת, כמו כן אסור לו לומר לילד קטן לעשות זאת בשבת.

שאלה : האם מותר לטלטל פמוטים לאחר שהנרות כבו?

תשובה : שלהבת הנר הבערת בשבת, אסורה בטלטול באופן מוחלט. ומחמת השלהבת, גם כל הבסיס של השלהבת, שהוא כוסות הזכוכית, או המגש שתחתיהם, וכל כיוצא בזה, הכל אסור בטלטול בשבת. ואפילו לאחר שיכבו הנרות, אסור לטלטל את הכלי שתחתיהם בשבת, משום שהזמן הקובע לענין איסור מוקצה, הוא זמן "בין השמשות" בכניסת השבת. (מרן השלחן ערוך, אורח חיים סימן רעט).
 מה הדין כאשר אדם עשה "תנאי" מפורש, שלפני כניסת השבת אמר: "הריני מתנה, שלאחר שיכבו הנרות, יהיה מותר לי לטלטל את הכלים שתחתיהם", האם תנאי זה מועיל מצד ההלכה או לא?
 אמנם נחלקו רבותינו הראשונים בדבר. שלדעת הרמב"ן והרי"ן והרשב"א, אם עשו "תנאי" מפורש לפני כניסת השבת, שלאחר שיכבו הנרות יהיה מותר לטלטל את ה"הבסיס" שלהן, כלומר, המגש או הכוסות וכדומה, הרי שמיד לאחר שיכבו הנרות מותר לטלטל את הכלים הללו. וכדבריהם פסק מרן השלחן ערוך (סימן רעט ס"ד).

למעשה, הספרדים ההולכים אחר הוראות מרן השלחן ערוך, פוסקים בזה להקל, וכל שעשו תנאי מפורש קודם כניסת השבת, שיהיה מותר אחר כך לטלטל את הכלים, התנאי מועיל. אבל למנהג האשכנזים שהולכים תמיד לפי הוראות הרמ"א, אין להקל בדבר. וכן פסק מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל בספרו חזון עובדיה (ח"א עמוד רנט).

אולם יש להוסיף, שגם למנהג האשכנזים, אם עשו תנאי שיוכלו לטלטל אחר כך את הכלים, מותרים לעשות כן כאשר הטלטול הוא "לצורך גופו או מקומו", כלומר, כשיש צורך להעביר את הכלים לצורך שימוש של היתר, או מפני שצריכים את מקומם. ורק שלא לצורך כזה עליהם להחמיר. (חזון עובדיה ח"א עמוד רסא)

והתנאי לענין זה, מועיל לעשותו פעם אחת בכל שנה לכל שבתות השנה.

"הבא לי בנים ואם אין מתה אנוכי"

הרב ד.ק. - חסיד סלונים היה מופלג בתורה ויראה. אך על חייו עתירי הרוח, העיבה עננה שחורה וכבדה. קול שחוק ילדים לא נשמע בביתו. עשרים וארבע שנים חלפו מיום נישואיו ועדיין לא זכו הוא ורעייתו להיפקד בפרי בטן! עשרים וארבע שנות שתיקה כבדה ומעיקה, עשרים וארבע שנות יסורי נפש נוראיים. היה זה באחד הימים המעיקים והעגומים הללו, כאשר הרב ד. ישב לבדו בבית המדרש בבוקרו של יום וליבו נשבר בפעם המי יודע כמה. הוא פרץ בבכי נורא והתחנן להקב"ה שיחון אותו בדעה, בינה והשכל, להבין מדוע ועל מה, מהי הסיבה המעכבת אותו כל כך מלהביא ילדים לעולם. לאחר שהתפלל בשברון לב, ישב הרב ד. וערך חשבון נפש מדוקדק, כשהוא מפליג עשרות שנים לאחור, ואז, לפתע פתאום, החווירו פניו! הכל צף במוחו, בבחירות נוראה...

הבה ונפליג שנים רבות לאחור, אל ימי לימודיו של הרב ד. בשיבת סלונים. הרב ד. עודנו בחור צעיר לימים, מתמיד עצום ואוהב תורה. מידי לילה, נותר הוא בהיכל הישיבה ושקד על תלמודו, שעות על גבי שעות. גם בשעות הצהריים של ימי שישי, ישב הבחור המתמיד והגה בתורה. הדבר אירע באחד מאותם ימי שישי, כאשר האשה שהופקדה על נקיון היכל הישיבה, הגיעה לעבודתה עם אחד מילדיה הקטנים. היתה זו אשה קשת יום ומסכנה, שנאלצה לגדל את ילדיה לבדה, ואותו ילד שהתלווה אליה באותו יום - היה ילד חריג שגידולו היה קשה במיוחד. היכל הישיבה היה ריק כמעט באותה שעה. וד. שישב בפינה והגה בתלמודו, כמעט ולא חש בנוכחותה של האשה. אולם את נוכחותו של הילד הקטן, חש גם חש. הילד התרוצץ בבית המדרש, הרעיש כדרכם של ילדים וגרם להיסח הדעת. כך נמשך הדבר זמן מה, עד שהוא ניגש לאשה והעיר לה על הרעש שמקים הילד. הוא אמנם יכול היה בקלות לעזוב את היכל הישיבה ולגשת לבית מדרש אחר - אחד מני רבים הפזורים בשכונת "מאה שערים". אך לא, הבחור לא התחשב כל כך בעובדה זו. כמו גם בעובדה כי זהו הזמן היחיד בו האשה יכולה לנקות את בית המדרש... האשה נפגעה מעט מדבריו של הבחור, ופלטה בכאב את המילים הבאות: "הלואי שלא תזכה לטעום את טעמו של צער גידול בנים!" הבחור פירש את דברי האשה כסוג של ברכה, שלא יצטער בגידול בנים - כשם שהיא מצטערת, ובוודאי שכך היתה כוונתה רק לברכו, אולם ככל הנראה, הדברים

שנאמרו מתוך עלבון נפש, פעלו את פעולתם בשמים...

שנים חלפו וד. שבא בברית הנישואין, ולא זכה להיפקד בפרי בטן והעניין נשכח לגמרי ממנו. הוא כלל לא זכר את הקפדתה של אותה עוזרת אלמונית, באותו יום שישי נשכח. שנים על גבי שנים דרשו ד. ורעייתו ברופאים וברפואות, נדדו בבתי חולים מפורסמים ויידועי שם, בארץ ובעולם, והכל ללא הועיל. בני הזוג התקרבו לגיל חמישים מתוך תחושות נפש קשות. הם כבר כמעט והשלימו עם העובדה שהם יסיימו את חייהם כערירים - גלמודים...

ואז, באותו יום בו החליט הרב ד. לעשות חשבון נפש, ואף התפלל על כך בדבקות, הבזיק במוחו כברק ביום בהיר אותו מעשה נשכח, כמענה שמיימי לתפילתו. לפתע פתאום הדהדו באוזניו מילותיה של המנקה: "הלואי שלא תזכה לטעום את טעמו של צער גידול בנים!"

"אוי ואבוי, אוי ואבוי", מלמל הרב ד. בפנים חיוורות ובשפתיים יבשות, כשהוא אוחז את ראשו בשתי ידיו הרועדות. הוא סיפר לאשתו מתוך בכי, את פרטי המעשה הקדום. ויחד החלו שניהם לברר את שמה ואת כתובתה של אותה אשה. לא בנקל עלה הדבר בידם. הנהלת הישיבה התחלפה מאז כמה וכמה פעמים. וכמובן שעובדי הנקיון הלכו ובאו. לבד מזאת, כבר שנים שהישיבה העסיקה את עובדי הנקיון דרך חברה חיצונית, ואף אחד מהנהלת הישיבה לא זכר את שמה או כתובתה של מנקה אלמונית שהועסקה לפני שני עשורים ומחצה... אך הרב ד. ואשתו לא אמרו נואש. הם עשו כל שביכולתם, על מנת לברר את הפרט השכוח. לאחר חיפושים ובידורים, עלה מבוקשם בידם. ואחד מבוגרי הישיבה, זכר את שמה של המנקה והפנה אותם למנהל הוותיק, שבאורך-פלא זכר היכן היא מתגוררת.

הרב ד. מייד יצא לביתה של האשה. בבכי נורא ביקש את מחילתה של האשה המבוגרת, על עוגמת הנפש שגרם לה בהעירו לה באותו יום שישי, והאשה לא הבינה כלל על מה הוא מדבר. "כיצד אתה טוען שקיללתי אותך? אני? קיללתי?... הלא כל חיי אך בירכתי ודיברתי טוב על הבריות, כיצד תוכל לומר זאת!?" אך לאור עקשנותו של הרב ד. ניאותה האשה לומר את המילים המיוחלות: "מחול לך, מחול לך, מחול לך"... ופטרנו לדרכו - בלב שלם ובנפש חפצה.

תשעה חודשים בלבד חלפו והרב ד. ואשתו חבקו בן זכר! ירושלים כולה בכתה עמם משמחה...

חודש כסלו

שמו של חודש כסלו, נגזר מהשורש **כסל** שמרמז על ארבעה דברים עיקריים:

- א.** כסילות (טיפשות).
- ב.** כסלים (שכבת הבשר שנמצאת משני צדי הגוף, ומכסה על הכליות).
- ג.** כוכב (עם כסיל וכימה) או קבוצת כוכבים (הכוכבים וכסליהם).
- ד.** ביטחון! - וישימו באלוקים כסלם, 'השם הייה בכסלך'.

המכנה המשותף לכל ארבעת הדברים הוא סמיכה וביטחון. הכסיל - בוטח בדבר שלא צריך לבטוח בו: "החכם עיניו בראשו, והכסיל בחושך הולך". וזהו עניינו של חג החנוכה - להאיר את החושך. בכ"ה בכסלו מתחילים ימי החנוכה להודות לה' על הניסים שעשה לנו בימי החשמונאים. כסלו לעתים בן 29 ימים, ולעתים מלא בן 30 יום.

"בניך כשתלי זחלים" - חינוך

חשיבות בקשת הסליחה

בחינוך ילדים יש משמעות רבה לסליחה. מתי אומרים סליחה? למה מבקשים סליחה? איך מבקשים? מה מבינים? כולנו טועים ולפעמים פוגעים, אם בזדון ואם לאו. אבל בכל מקרה צריך, רצוי וכדאי לבקש סליחה. וכן, גם ההורים צריכים לבקש סליחה מילדם, כי גם הורים הם בני אדם שעושים טעויות והורים הם הדוגמא הטובה ביותר. נראה לפעמים שבקלות רבה מדי הורים מלמדים את ילדם להשתמש במילה זו - "סליחה", מבלי שיבינו את משמעותה. לדעת לבקש סליחה ולדעת לסלוח - אלו שני דברים נפרדים. לבקש סליחה צריך ללמוד. לסלוח צריך לדעת. **מתן דוגמה אישית** - בכל פעם שאתם, ההורים, עושים טעות כלפי ילדכם, בקשו סליחה בצורה ברורה, הסבירו על מה אתם מתנצלים וציינו את כוונתכם לעתיד.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יצחק"

משרד בלוויין בכל מוצאי שבת

את שיעורו של הראשון לציון

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

בבית הכנסת "אוהל מועד"

בשעה 20:30 השיעור יוקרן

על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים

סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

מקום מיוחד לערים

כל הישועות והברכות

למיטב מוסאי בת עדנה וגדעון

שתתמו לסעודה הרביעית בלוויין

זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל

תגן בעדה, לרפואתה והצלחתה

שתזכה לזיווג הגון משורש

נשמתה הטהורה שיתמלאו כל

משאלות לבבה לטובה. זכות

המצוה שתתברך באושר

ופרנסה טובה וברכה והצלחה

להוריה ולכל אחיה ומשפחתה

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

מרכה והצלה

פנחס ודורית ישראל

שיתברכו ברפואה

שלימה ובפרנסה

טובה ובכל מילי

דמיטב ברוחניות

ובגשמיות וירוו

נחת ושלווה

מיצאי חלציהם

וזיווגים לילדיהם

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

כל הישועות והברכות

לישעיה ודליה זצ"ל

שתתמו לסעודה הרביעית בלוויין

זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל

תגן בעדה, לרפואתה והצלחתה

שתזכה לזיווג הגון משורש

נשמתה הטהורה שיתמלאו כל

משאלות לבבה לטובה. זכות

המצוה שתתברך באושר

ופרנסה טובה וברכה והצלחה

להוריה ולכל אחיה ומשפחתה

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

מרכה והצלה

פנחס ודורית ישראל

שיתברכו ברפואה

שלימה ובפרנסה

טובה ובכל מילי

דמיטב ברוחניות

ובגשמיות וירוו

נחת ושלווה

מיצאי חלציהם

וזיווגים לילדיהם

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

מרכה והצלה

פנחס ודורית ישראל

שיתברכו ברפואה

שלימה ובפרנסה

טובה ובכל מילי

דמיטב ברוחניות

ובגשמיות וירוו

נחת ושלווה

מיצאי חלציהם

וזיווגים לילדיהם

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

מרכה והצלה

פנחס ודורית ישראל

שיתברכו ברפואה

שלימה ובפרנסה

טובה ובכל מילי

דמיטב ברוחניות

ובגשמיות וירוו

נחת ושלווה

מיצאי חלציהם

וזיווגים לילדיהם

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

מרכה והצלה

פנחס ודורית ישראל

שיתברכו ברפואה

שלימה ובפרנסה

טובה ובכל מילי

דמיטב ברוחניות

ובגשמיות וירוו

נחת ושלווה

מיצאי חלציהם

וזיווגים לילדיהם

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

ותפוחי עץ

מרכה והצלה

פנחס ודורית ישראל

שיתברכו ברפואה

שלימה ובפרנסה

טובה ובכל מילי

דמיטב ברוחניות

ובגשמיות וירוו

נחת ושלווה

מיצאי חלציהם

וזיווגים לילדיהם

ותפוחי עץ